

dem hjemme i Huset, og jeg kunde under ingen Omstændigheder faae dem billigere end til den højeste Torvepris og maasse endda lidt dyrere, saa at Forholdet ikke er fuldt saa simpelt, som det ærede Medlem vil gjøre det til.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og

vedtoges med 59 Stemmer mod 16.

Winther: Seg vil tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som det før blev bestemt at nedsætte angaaende det Lovforslag, der da foreslaa.

Dette Forslag fattedes under Afstemning, og vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1139—86 og 1593—96.)

M. C. Christensen: Seg skal kun med ganske saa Ord tillade mig at udtale min Mening om det foreliggende Lovforslag. Der er et Par Punkter deri, som forekomme mig uheldige. Seg skal saaledes nævne § 12, som handler om den gjensidige Forsørgelsespligt mellem Forældre og Børn. Det forekommer mig, at naar en Familie har en talrig Børneskole, og flere af Børnene komme i Trængselsfælde, saa kan det ramme Forældrene haardt at skulle yde Understøttelse til dem ud over deres 18de Aar. Det andet Punkt, som jeg anser for uheldigt, er § 18, som bestemmer, at Forsørgelsesstedet skal være den Kommune, hvor den Naagældende har haft 10 Aars stadig Ophold. Dette kan være uheldigt f. Ex. for fattige Kommuner, hvoraf der dog er adskillige her i Landet, Kommuner, hvor der er en stor Mængde Fattiglemmer. Naar de, som vare komne der efter det 18de Aar, ikke kunde gennem Konnexioner faae Arbejde i en Gaard, saa vilde det være et haardt Tryk for den fattige Kommune at skulle forsyge dem, fordi de have opholdt sig stadig der i 10 Aar. Seg tror derfor ikke, at jeg kan stemme for det foreliggende Forslag, med mindre disse Punkter forandres.

Winther: Seg vil kun sige, at det forekommer mig, at denne Lov burde have et saadant Indhold, at de, der bleve understøttede, dog i visse Tilfælde kunde blive det uden at miste deres borgerlige Rettigheder. Det forekommer mig, at enhver Mand her i Landet, især enhver Mand, der er værnepligtig, eller som endogaa har udøvet sin Værnepligt, ikke burde blive stillet paa den Maade i Samfundet, at han f. Ex. i Sygdomstilfælde skulde nyde Understøttelse af det Offentlige paa det Vilkaar, at han derved skulde miste sine borgerlige Rettigheder. Det forekommer mig, at der burde gjøres en Adskillelse mellem Virkningen af det, at han faar Understøttelse af det Offentlige, saaledes at der toges Hensyn til Trængselsarsag. Der er noget aldeles Utaaleligt, havde jeg nær sagt, for mig i at tale om en Sag, naar jeg veed, at Hvertallet ikke deltager i Forhandlingen, og jeg vil derfor ikke udtale mig videre, da det forekommer mig at være spildt Ueilighed og i alt Fald Ubesommeligt baade for Andre og for mig selv. Derfor vil jeg blot med dette Par Ord antyde, at naar denne Sag skal videre frem, vil jeg forsøge at stille nogle Vædringsforslag, som kunne virkeliggjøre min Tanke. Det forekommer mig, at dette Lovforslag endnu ganske staar paa det gamle Samfunds Standpunkt, og at Grundlovens nye Samfundsaaend ikke har fundet noget Udtryk deri, og det er dette, som jeg synes ikke burde være Tilfældet. Da jeg altsaa i sin Tid vil stille Vædringsforslag, skal jeg ikke nu opholde ærede Medlemmer, efter at have antydet, i hvilken Retning Forslagene skulle gaa; de vilde jo da komme til nærmere Forhandling.

R. Pedersen: Ja, det gaar mig ligesom den ærede sidste Taler, at jeg ikke føler stor Opfordring til at tage Ordet, da man ser, at en vis Side af Salen ikke har Lyst til at deltage i Diskussionen, men jeg kan dog ikke lade en Bemærkning fra den ærede sidste Taler henstaa, uden at gjøre en lille Indsigelse imod den. Han fremsatte den Tanke, at der burde gjøres Forskjel paa, hvorledes Trangen er opstaaet. Seg vilde betragte dette som et meget farligt Gebet at komme ind paa, idet man da strax kunde fremsætte det Spørgsmaal: Hvem skal bedømme de Marsjager, hvorfra Trangen er opstaaet. Det vilde i alt Fald blive en vilkaarlig Bedømmelse, og selv om — det forudsætter jeg — Enhver, der havde dermed at bestille, vilde gjøre det saa retfærdigt som muligt, vilde det blive utaaeligt og skabe en Mis-